

באנגליה זה אחרתו

(המשך מעמוד 40)

אבל הוא בכה ורצה לדבר. הוא רק ביי קש ממני שאשמור עליו מפני חברו. הוא אמר לי כי חברו הוא אשר היכה את הזקן מכות ירצח.
השוטר הגיש לבית המישפט את ה" עדות שרשם מפי הנאשם. היבטתי שוב בפניהם של שני הנאשמים, מנסה לנחש מי מהם הוא הבכיר ומיהו הרוצח האכזר. מאחר שהייתי תחת הרושם של התעללות התפוז המכני, הימרתי על הבחור המגודל, שנראה מפגר, וחשבת כי הוא המסוגל לאלימות מטורפת. הג'ינג'י נראה לי קטן וחלש מדי לחבלות מהסוג שראיי תי בתמונתו.
ברגע זה החל הסניגור את הסתערתו על השוטר. הוא האשים אותו כי הרביץ לנאשם. אמר לו כי השכיב את הנאשם על הארץ, דרך עליו ויאים לעשות לו את מה שהוא עשה לזקן, אם לא יספר את האמת.

אחרי שבוע, נדהם לראות כי הדירה ריקה. הוא מיהר לביתו של תום ושאל אותו מה קרה. תום נראה מופתע, ואמר לו כי כאשר ראה את הדירה לאחרונה היה בה הכל, מלבד הדירה והחלליות. השכנים, אז התברר לו, כי אחר הם ראה את תום מוציא חפצים מהדירה. מייד לקח את ג'יין והשניים חזרו לדירה של תום. אמרתי לו שיגיד לי מה עשה בחפצים, כי אחרת אני אפנה למיטרה, אמר הנאשם.
כפעם הראשונה התערב השופט, בפני אליו ושאל: "האם התכוונת כאמת לפנות למיטרה?"
היתה זו הפעם הראשונה שהנאשם הראה רגש כלשהו. "לא", אמר. "איך יכולתי לפנות למיטרה? האם היה החבר הכי טוב שלי. רציתי רק להפחיד אותו, כדי שיגיד לי היכן הרהיטים. הלוואי שהייתי הולך למיטרה, אז כל זה לא היה קורה", אמר.

יומיים בלבד

למחרת חזר הנאשם בכל זאת לביתו של תום, הפעם יחד עם בנה של ג'יין. באותו רגע הבנתי מי היה הנאשם השני, הצעיר בעל כתובת הקעקע. שישב כל כך בשקט. הוא היה בנה של ג'יין, שישבה לידי ביצע. הוא הלך עם הנאשם לביתו של תום, ומצא את עצמו מסובך באשמת-רצח.
בכנסנו לדירה של תום, והוא שלח את הצעיר לקנות לנו יין וסיידר. דיברנו, ואז לפתע גיליתי על השולחן מנעול. זה היה המנעול שהתקנתי לפני כמה ימים על דלת חדר השינה שלנו. שאלתי אותו מניין לו המנעול, והוא אמר לי שהוא לא יודע, אמרתי לו שלא ייתכן שהמנעול הגיע לשם בעצמו, והוא הסכים איתי, אבל המשיך להכחיש כל קשר לגניבה.
או התרתחתי והתחלתי להכות אותו. נתתי לו שתי מכות בפנים, אחת על הלחי ונחתי לו דם מאף. הוא נפל לארץ, ואני בעטתי בו כאשר ניסה לקום. אבל לא התכוונתי להרוג אותו, הוא היה חבר שלי, רציתי רק שיגיד לי איפה החפצים שלי, חזר ואמר הנאשם. הסניגור היפנה את תשומת-לבם של השופט כי הנאשם מודה באשמת הריגה. אך איננו מודה ברצח, מכיוון שלא היתה לו כוונה להרוג. הסניגור ניולט בזהירות את שאלותיו הבאות בדבר שריפת-המיכנסים שלבש הנאשם בזמן הרצח והנעליים שלו. הנאשם הודה כי שרף את מיכנסיו באחד שכביתו של הנרצח, מכיוון שהם הנעלים שנשרפו שם לא היו נעליה, אלא זוג נעליים מרופטות שהזקן היה שומר בהדרו למטרות הסקה. השעה התקרבה לאחת בצהריים. היה ברור כי המישפט לא יסתיים באותו יום, אלא ימשך למחרת. עזבתי את האולם כאשר אני תחת הרושם שהשאיר עליי ההליך המהיר והענייני. נזכרתי בעשרות מישפטי-רצח שר-איתי בבתי-המשפט ביששאל, וחשבת כי בתי-המשפט שם היו שונים. מישפטים של שני הנאשמים האנגליים יסתיים בתוך עשרה חודשים מיום מעצמם. המישפט כולו ימשך יומיים רצופים, ומיטשם ללא עינידין נוסף. חשבת על כך כי רונן שגיא-דין וחברו גיל כרגל, הנאשמים ברצח, יושבים ככר קרוב לשנתיים במעצר ופסקי-הדין טרם ניתן.

אבל בעיקר חשתי קינאה גדולה להרר ולכבוד שליוו את ההליך המישפטי. השופט ועורכי-הדין לא היו זקוקים לגילימות ולפאות כדדי, לצור אוקיים ולכבוד של כבוד הרדי, ישור התחשבות והערכה מכל צד למשנהו. עורכי-הדין לא הרימו קול איש על רעהו; השופט כמעט שלא התערב במישפט, וכמובן שלא נוף בעורכי הדין. איש לא ביזבו את ומנו של בית-המישפט, ואפילו הנאשמים היו מלאים יראת-כבוד. זכרתי את מישפטו של שמעיה אנג'ל שקילל, ירק וזרק חפצים על השופטים, והירהרתי כמה גדול המרחק בין ישראל לאנגליה. **אילנה אלון**

ספורט

(המשך מעמוד 41)

לפתע-פיתאום, התברר שהוא ביקר אצל חברו, הכדורסלן האמריקאי של מכבי רמת-גן, גרג קורנליוס, התאמן עימו בכפרי-המכביה ונהנה מהאווירה של העיר הגדולה.
עם שובו לקיבוץ נרגע רקל וכש-צפה בווינסס באימוני הקבוצה, היה לו מותר לקוות כי מאבקי-הקיום בליגה הבכירה אולי יישא פרי בכל זאת.

עסקים

צריך לדעת לחייך

גיבורן של קאריקטורות-הספורט הגיב ברוח טובה

השבוע גם זה קרה: תערוכת קאריי

איקה וזרה (עם ענת טופול) מתאגרף, אבל בסרט

השוטר לא התרגו ולא צעק. בנימוס רב ובקנה שקט ענה רק תשובה אחת: "זו איננה האמת, אדוני". בשלב זה הסתיימו ראיות התיבה. הסניגור קרא לנאשם הג'ינג'י וזה עלה על דוכן-העדים. עד לרגע זה הייתי כולי מרוכזת בנעשה כבולם, ולא נתתי דעתי על היושבים לידי ביצע. אך כאשר הלך הנאשם אל דוכן-העדים, ראיתי כי אשה שישבה לידי עשתה תנועה מהירה לעברו. הבטתי בה נסק רנות, וגיליתי כי זרועותיה מלאות כי תובות-קעקע. היא נראתה לי כבת ארבעים, שיערה צבוע שחור ושורשים לבנים מציצים מתוכו. תמתי מה קירבתה לנאשמים.

עד שעלה הנאשם להעיד, לא היה לי כל מושג על הרקע לרצח. חשדתי כי מדובר בסכסוך על רקע הומוסקסואלי.
הנאשם הציג את עצמו כאלכסנדר ג'ונסון היגנס, בן 26. הוא נראה חיזור וחולני, וקשה היה לתאר אותו מכה אדם זקן ומותם.
הוא סיפר כי נולד בסקוטלנד והגיע ללונדון לפני שבשבע שנים. הוא הכיר את הזקן, ששמו היה תום, והם התיידדו. הוא היה החבר הכי טוב שלי, ואני עברתי להתגורר איתו. הוא היה מוציא את כל כספו על משקאות חריפים. גרתי יחד איתו עד לפני שנתיים, ואז גרתי יחד ג'יין, עברתי להתגורר איתה ועם בנה מנישואין קודמים, סיפר הנאשם.

הסניגור חקר אותו בקול שקט וחסר-רגשות והנאשם המשיך וסיפר כי בחודש אפריל החליט לנסוע לסקוטלנד עם ג'יין ובנה, כדי לבקר אצל משפחתו. הם התגוררו בדירה שאליה פלשו, בשכונת לתום. הוא ריהט את הדירה, קנה ספות, שטיחים, מקרר וכישר-טלוויזיה.
כאשר החליט לנסוע לסקוטלנד, מכר את מכשיר-הטלוויזיה ואת הפטיפון. כל יתר החפצים נותרו בדי רה. "הלכתי אל תום וביקשתי ממנו שישים עין על הדירה", סיפר לשופט, כאשר חזר הנאשם מסקוטלנד,

קטורות-הספורט הראשונה בארץ. הקריקטוריסט הוא גרוען עמיחי, חייל משוחרר בן 22.
במעמד פתיחת התערוכה, בבית-סוקולוב בתל-אביב, היה מסמרי הערב יו"ר הוועד-האולימפי ומוכ"ל הפועל, יצחק אופק, שהנציח בתערוכה בשלוש קאריקטורות ביקורתיות. אופק עיין בקאריקטורות, חיך לעצמו ולחץ את ידו של עמיחי.

אתלטיקה

מישפחה שכזאת

ארבעה בנים, אבל לכדור-הברזל יש רק אב אחד

אורי וזרה בן ה-48, מי שהיה אלוף ישראל בהדיפת כדור-ברזל משך כ-20 שנה ניסה תמיד לגרל יורש, לפחות בין בני משפחתו. אך אף לא אחד מאריכות בניו של וזרה גילה את הרצון והכשרון לכך.
היחיד בין הבנים העוסק באתלטיקה הוא אלון בן ה-18, העומד לפני גיוסו לה"ל, ושכבר הספיק להיות אלוף-הנוער בזריקת כידון.
הבכור, יצחק (איקה) וזרה בן ה-25, העדיף קאריירה בימתת, אם כי לאחרונה השתתף במסרת ישראלית בנושא ספורטיבי, המתאגרף, שעדיין לא עלה על הכר. לפני כן השתתף איקה בהצגה מאתורי הגדר של הקאמר. עם ענת טופול.
בן מס' 2, גילי בן ה-20, הוא חבר להקה צבאית, והצעיר ביותר, רדי בן ה-14, אינו מגלה כל ניצוץ של אתלט. הוא מעדיף טניס.
כך חזר הכרוז לאב ולאורי וזרה, למרות פציעותיו השונות (וגילו) יש עדיין מה למכור.
אחרי שהוא זכה, לפני שנתיים, במקום השלישי באליפות-העולם למי-בוגרים, הוא מתכוון עתה לאלופות הקרובה, שתיערך ברומא, באוקטובר השנה.

איך לקדם מכירות בתקופה של מיתון כלכלי?

איך לתכנן ולבצע מודעות מוכרות ואפקטיביות?

כיצד מתרגמים מסרים שיווקיים לפתרונות יצירתיים?

אילו אמצעי פרסום יעילים בשווקי אירופה וארה"ב?

מה מייחד את השיווק והפרסום במיגור הערכי?

כיצד להעריך טלוויזיה מסחרית בארץ?

כיצד לתכנן מחקר שוק ואיך בודקים עמדות של הצרכנים?

כיצד ליצור פרסום מכירתי שיהיה גם תדמיתי?

אילו מסרים פרסומיים מתאימים לפרסום ברדיו?

כיצד לתכנן הקצאת תקציב פרסום בין אמצעי המדיה השונים?

כיצד להתמודד עם ביקוש עונתי למוצר?

כיצד עושים טלוויזיה מסחרית בארה"ב ובאירופה?

כיצד לתכנן מסע יחסי ציבור בתקציב מינימאלי?

איך לנסח הודעה לעתונות כדי שיהיה לה סיכוי טוב להכנס לעתון?

מתי לנקוט ב"פרסום רציונאלי" ומתי ב"אמוציונאלי"?

תשובות על שאלות אלו ועל עשרות סוגיות ונושאים מעשיים אחרים בפרסום, שיווק ותקשורת תוכלו לקבל בקורס יחיד בסוגו וברמתו בארץ, במסגרת בית הספר לפרסום ושיווק ליד קבוצת אריאלי לתקשורת בניהול "פרסום אריאלי" ו"שווקים", יועצים לשיווק. מחזור הלימודים הקרוב ייפתח ב-20.2.85 במלון גרנדביץ', בתל-אביב. מספר המקומות מוגבל. פרטים נוספים: 03)296929, 246233

בית הספר לפרסום ושיווק
ליד קבוצת אריאלי לתקשורת

מודעות בטלפון
לכל העתונים
בכרטיסי אשראי במחירי המערכת

שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום

פרסום איריאל
אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף

03-227117/8

חוג ברמה אינלקטואלית
ובמגמה הומאניסטית -

לדיון במעיות האדם, החברה האנושית, הארץ והעולם; וכן לפעילות בלתי-אלימה (ללא הגבלה בגילים).

פרטים: ת.ד. 921 ת"א 61008